

Nova Gorica

» Odprtost barvnega sveta

Nova Gorica, 25.04.2008

Devetnajst umetnikov v Mestni galeriji

Društvo likovnih umetnikov severne Primorske je pripravilo skupinsko razstavo v osrednji novogoriški galeriji – od 38 članov se jih tokrat predstavlja devetnajst. Razstavo so poimenovali Odprtost barvnega sveta. Predsednik društva Vladimir Bačič je z odzivi na razstavo zadovoljen: »Skupinsko se predstavljamo vsaki dve ali tri leta. Vsakokrat si izberemo drugo galerijo. Gostovali smo v Pilonovi galeriji v Ajdovščini, pa v Galeriji Rika Debenjaka v Kanalu, zdaj smo v Novi Gorici. Vsakokrat nas pospremijo tudi likovni kritiki in tokrat smo poželi visoke ocene. V severnoprimorskem društvu likovnikov imamo res vrhunske umetnike, prepoznavne tudi v tujini, ne le v Sloveniji ali na Primorskem. Večina je akademsko izobraženih. Predvsem pa smo veseli likovnega podmladka – prav na tokratni novogoriški razstavi se nam je priključilo nekaj svežih diplomantov ljubljanske in beneške akademije.« Razstavo v novogoriški Mestni galeriji je umetnostni kritik Iztok Premrov ocenil takole: »Severnoprimorski likovni umetniki so slogovno izjemno različni in prav to bogati tokratno njihovo skupinsko razstavo. V njihovih različnih pogledih navidez prevladujejo abstraktne tendence, malo je 'klasične likovne motivike', izjema je le figuralika. Kot skupni imenovalec vsega pa izstopa izrazita barvitost, ki jo je opaziti pri obeh glavnih likovnih usmeritvah, torej nekakšna sproščena odprtost barvnega sveta. Zdi se, da je spontanosti vsekakor več kot preišljenih in analitičnih zasnov. Gotovo so ta dejstva posledica temperamentnih govoric, ki izvirajo iz kulturnega okolja, tako kot tudi nekatere hudomušno začinjene in duhovite figuralne podobe.«

Skupinska razstava v Novi Gorici pa je tudi priložnost, da severno primorski likovniki opozorijo na svoje težave. Te so seveda predvsem materialne. Predsednik društva Bačič se jezi: »Kot društvo, ki združuje umetnike vse od Posočja do Vipavske doline, smo za vse severno primorske župane nekakšen ne-bodi-ga-treba. Ko v posamezni občini prosimo za pomoč, nas vedno odrivajo k drugim. To je usoda regijskih društev – nobena občina pač noče prevzeti mecenstva nad umetnostjo, skupnega občinskega dogovora pa ni. Tako si pomagamo sami – delno s članarino, katere polovico moramo takoj nakazati v Ljubljano, delno pa s sponzorji. Toda tudi teh je vse manj ...«